

O d l i š n é s t a n o v i s k o
v zmysle § 6 ods. 8 zákona č. 185/2002 Z. z. o Súdnej rade Slovenskej republiky a o zmene
a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov
k uzneseniu Súdnej rady Slovenskej republiky
č. 190 z 2. decembra 2013

Uznesením, o ktoré tu ide, bol program 12. zasadnutia Súdnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „súdna rada“) doplnený o ďalšie body, navrhnuté na prerokovanie až v deň konania zasadnutia.

Hoci takýto postup zákon pripúšťa, dodatočné dopĺňanie návrhu programu tým, kto predkladá pôvodný návrh programu (predsedom súdnej rady) by malo byť len výnimočné a mal by na to existovať naozaj závažný dôvod.

Doplnenie programu, pri ktorom doplnené body tvoria takmer tretinu konečného programu (7 bodov z konečného počtu 23) kritériu výnimočnosti nezodpovedá. Žiaden z doplnených bodov nebol ani takým, aby rokovanie a rozhodnutie o ňom neznieslo odklad. Subjektívny názor predkladateľa pritom nie je rozhodujúci. Rovnako je bez významu i to, že doplnením programu sa tu naprávalo tiež opomenutie zaradiť už do pôvodného návrhu programu také body, u ktorých čas doručenia návrhov súdnej rade predchádzal času doručenia iných, do návrhu však zaradených bodov.

Ak však návrh programu má byť podľa zákona zverejnený (na webovom sídle súdnej rady) a to vrátane podkladov najmenej 15 dní pred konaním zasadnutia, dopĺňaním programu až na zasadnutí sa v skutočnosti takáto zákonná požiadavka obchádza. Uvedené umocňuje tiež súčasná prax sprístupňovania iba členom súdnej rady aj podkladov k bodom programu navrhovaným na doplnenie a umiestňovanie na verejne prístupnom webovom sídle súdnej rady len pôvodného návrhu programu.

Súdna rada mala preto na uvedený stav reagovať neakceptovaním návrhu na doplnenie programu, resp. nanajvýš jeho doplnením len tam, kde by iný postup odporoval prejednávaniu vecí podľa poradia.

Mgr. Dušan Čimo, v. r.

JUDr. Rudolf Čirč, v. r.